A tudomány hat kiválósága

kapta meg eddig a szegedi egyetem emlékérmét

(A Délmagyarország munkatársától) Általános és őszinte örömet keltett Szegeden az a hír, amelyről a *Délmagyarország* számolt be, hogy a szegedi Ferenc József-tudományegyetem *Johan* Béla dr. belügyi orvos-államtitkárt az egyetem emlékérmével tüntette ki. Ezzel kapcsolatosan érdekesnek tartottuk összeállítani azok névsorát, akik Johan Béla dr. államtitkár előtt megkapták az egyetem emlékérmét s néhány szóval méltatni az emlékérem tulajdonosainak munkásságát és a szegedi egyetemmel kapcsolatos érdemeit.

Az emlékérem

A szegedi egyetem emlékérme még az elmúlt év szeptemberében elkészült. *Madarassy* Walter, a neves művész készítette el; jól sikerült, mesteri munka. A 8 centiméteres átmérőjű emlékérem egyik oldalán a magyar címer látható, amely Kolozsvár és Szeged címerével fonódik össze, jelképezve az egyetem történetét. A másik oldalát fáklyavivő angyal plasztikus alakja díszíti, amely körül *Förster* professzor jelmondata olvasható: „Pro aureis ingenii donis, donum aeneum". Az érem címlapján az egyetem címe szerepel, ezzel a helyjelöléssel: *„Egykor Kolozsvárt, most Szegeden"*.

A legelső, akit a szegedi egyetem újonan alapított emlékérmével ajándékoztak meg *Kolosváry* Bálint dr. volt, a budapesti Pázmány Péter-tudományegyetem professzora. Kolosváry Bálint dr., aki a magyar magánjogot adja elő a budapesti egyetemen, negyvenéves tanári jubileuma alkalmából kapta meg a Ferenc József-tudományegyetem emlékplakettjét. Hosszú tanári működése alatt az egyetem tudományos fejlődését nagy mértékben elősegítette. Ő volt az egyetem utolsó kolozsvári rektora és az összeomlás után a szegedi egyetem szelle imjavainak megmentése körül örök érdemeket szerzett.

Két olasz tudós

A második, akit az egyetem emlékérmével jutalmaztak, Carló Alberto *Biggini* olasz professzor volt, a pisai egyetem az alkotmányjog-tanára, aki ezenkívül nemzettanácsosi méltóságot visel Olaszországban, valamint az olasz törvényszék parlamenti reformbizottságának tagja és az olasz külügyminisztérium jogtanácsosa. Biggini professzor ez év januárjának utolsó napján tartott a szegedi egyetemen előadást és ekkor kapta meg az egyetem emlékplakettjét.

A rendkívül rokonszenves megjelenésű Luigi *Russo* professzor a másik olasz tudós, aki magával vitte Szegedről az egyetem emlékérmét. Ugyancsak a pisai egyetem professzora, ahol az olasz irodalom előadója. Még élénken emlékezetes azok az érdekes előadások, amelyeket Russo professzor február 26–29 között a szegedi egyetemen tartott az olasz irodalom kiváló képviselőiről.

Három államtitkár

A közelmúltban zajlott le Szegeden Werner *Zschintzsch* német kultuszállamtitkár és *Szily* Kálmán vallás- és közoktatásügyi államtitkár látogatása. A német-magyar kultúrális bizottság budapesti ülésezése után látogattak el Szegedre. Mind *Zschintzsch* német államtitkár, mind *Szily* államtitkár a magyar-német kultúrkapcsolatok kimélyítése érdekében kifejtett tevékenységük és érdemeik elismeréséül kapták meg a szegedi egyetem emlékérmét, amelyet díszes ünnepség keretében nyújtott át a két államtitkárnak *Baló* József dr. rektor.

Az elmúlt esztendőben alapított emlékérem hatodik kitüntetettje: *Johan* Béla dr. belügyi államtitkár volt, akinek — amint arról részletesen beszámoltunk — csütörtökön délben szép ünnepség kíséretében nyújtották át az emlékplakettet. Johan Béla dr. érdemeit nem is kell méltatnunk, hiszen köztudomású az a felbecsülhetetlen, nagyszerű munka, amelyet az elmúlt évek folyamán a falvak egészségügyi viszonyainak feljavítása és a gyermekhalandóság csökkentése érdekében kifejtett. Az újszegedi ápolónő- és védőnőképző-intézet felállításával pedig a szegedi egyetemnek tett szolgálatot s ennek elismeréséül kapta meg az egyetem emlékérmét.

Ki lesz a hetedik?

Egyetemi körökben már az emlékérem hetedik megajándékozottjáról is beszélnek. Hír

STEYR elsőrangu minőség megbizható szerkezet tetszetős karosszeria

autók, Typ 55, 200 és 220.

Skoda személyautók képviselete:

Róna Miklós Alföldi Gépkereskedelmi Vállalata

Szeged, Fekete sas-u. 22.

KÖLTÖZKÖDIK?

Csillárját, rádióját és villamos berendezéseit olcsón átszereli

Fonyó Soma

Villamossági Vállalata • Kölcsey-utca 4. szám. • Telefon 11—65.

Szerelem a tavaszban

(Rajz)

Irta: VERESSNÉ CSAPÓ MARIA

Valami van a levegőben. Valami különös, furcsa illat! Végre-végre a nap áttörte a vigasztalan felhőkárpitot és simogató sugaraira nagyot sóhajtanak a fák kopár ágai, megborzonganak a fagyos rögök és párás földszagot sodor a tavaszi szél. Fában, földben, a növények hajszálgyökereiben megindul a titokzatos nedvkeringés. Megduzzadnak a rügyek, füvecske sarjad, bimbó kipattan és egy napon odaérkezünk, hogy nem, nem lehet tovább a szobában maradni.

Ambraszagu tavaszi reggelen az újszegedi főfasorban fiatal pár haladt előttem. Mint a szárbaszökkent tüzliliom, olyan sudárok voltak mind a ketten. Egymáshoz hangolt, ritmikus lépésük elárulta, hogy összeillenek. A fiu bársonyos, meleg barnaságát kellemesen egészítette ki a szürkeszemü leány nyugodt szőkesége.

Teniszezni indultak, de a jegyzetektől, könyvektől duzzadó aktatáskák elárulták, hogy sport után előadásra sietnek.

Amint előttem lépkedtek, akarva-nemakarva, hallanom kellett, miről beszélgetnek.

Lelkes, fiatal hangja volt a fiunak, amint fölkiáltott:

— Jaj de szép ilyenkor a világ! Nézze Evi, már kizöldultek a fák!

Közömbösen felelte a leány:

— A fák? Igen. Tudja, Imre, hogy az egyiptomiak és asszirok képzőművészetében milyen nagy szerepet játszottak a fák? Majdnem minden rajzukon megtaláljuk az ugynevezett »életfáját«. Érdekes tanulmány lenne kikutatni, hogy milyen hagyomány fűződik ehhez?

Kissé kelletlenül csendült a fiu hangja:

— Ugyan Evi, hagyja az egyiptomiak életfáját! Holt dolog az. Inkább azzal törődjön, ami maga körülvan és élettel teli. Nézze, milyen szépek a pázsitvirágok!

A szőke leány alig nézett arra, ahova társa mutatott. Csöndesen válaszolt és olyan száraz volt a hangja, mint odvas fában a szú percegése:

— Igen, a virágoknak néha nagyon szép rajzuk van. De nemcsak a virágoknak, a természetben sok más egyébnek is. Például ki gondolná, hogy a zamébák, amelyeket csak mikrószkópon át láthatunk, néha olyan szabályos, tökéletes motivumokat mutatnak, hogy a női kézimunkában is felhasználhatók. Már akit egyáltalán érdekel a női kézimunka . . .

Kedvetlenül rándult meg a fiu válla és ingerülten mondta:

— Ugyan Evi, minek mindenbe a tudományt belevinni? Maga kis kékharisnya! Pedig fiatal leány . . . És magát csakugyan nem érdekli a kézimunka?

Határozottan csattant a válasz:

— Nem!

— És ha valakibe beleszeret, annak sem készit valami kedves kézimunkát?

Gunyosan suhintott a leány teniszütőjével a levegőbe:

— Először is én nem szeretek bele senkibe, biztosithatom. Másodszor, ha valakinek örömet akarok szerezni, azért még nem kell az időmet pocsékolni és a szemem épségét kockáztatni. Az ajándékozás örömét mással is meg lehet szerezni. Nem?

A fiu csak az első mondatba kapcsolódott bele, őt láthatólag komolyan csak ez érdekelte:

Szóval azt állitja, hogy maga soha nem lesz szerelmes?

A leány megállt, szembefordult kisérőjével és hihetetlen magabiztos fölénnyel felelte:

— Amig én nem akarom, semmiesetre. A szerelem . . . hogy is mondjam . . . az ösztönök játéka. Az ember fölsőbbrendüsége pedig éppen abban áll, hogy uralkodni tud az ösztönein!

— Az éhség is ösztön. Mégsem uralkodunk ratja. Söt! Kielégitjük! — ellenkezett a fiu, de a hüvös, szürke szemek leintették:

— A létfönntartás ösztöne, az más — mondta Eva. — Ámbár azt is a nap bizonyos óráira korlátozzuk. De mondjuk, hogy a szerelem is nélkülözhetetlen életösztön, akkor is arra az időre kell beállitani, amikor célja és értelme van. Szerintem 18 és 25 év között nem szabad szerelmesnek lenni. Ezt az időt sokkal hasznosabb dologra kell forditani. Mint például az egyetem. Amig el nem végzem, nem törődöm semmi más egyébbel.

— De hiszen sportol is — mondta a fiu most már reménytelenül és lehangoltan.

— No, persze — nevetett a leány —, a testet sem szabad elhanyagolni. Télen: torna, nyáron: tenisz. Nézze milyen kemények az izmaim!

Odanyujtotta ökölbeszoritott, összehajlitott karját.

A fiu lágyan végigsimitotta:

— Mint a bársony! — mondta halkan.

A leány arcába hirtelen fölszaladt a vér és de a fiu hozzáhajolt és ismét sugott valamit a fülébe. Egy szót csupán azon a nemzetközi nyelven, amely bizonyos koron és hangulaton tul ér-